

Зеновій Щепановський: «Кризю переможемо разом!»

Оксана ГОНЧАРЕНКО

Позитивні зрушення в економіці України, що були намітилися в останні роки, тепер зруйновані загальною фінансовою кризою та надолугою діяльністю уряду на чолі з Ю. Тимошенко. Особливо боляче це на собі відчула будівельна галузь. Практично всі будівельні підприємства уповільнили, а то й призупинили свою роботу. Тому не може приємно не дивувати той факт, що на цьому загальному негативному фоні є підприємство, яке не тільки не звалило, а, навпаки, нарощує темпи діяльності. Це — корпорація «Укрбудінвест», яку очолює добре знааний в нашому краї, і в Україні успішний бізнесмен і меценат, член президії Будівельної палати України та її повноважний представник у Тернопільській області Зеновій Васильович Щепановський.

— Як це вам вдається і в чому секрет? — логічно першим було наше запитання.

— Та ніякого тут секрету нема, — відповів Зеновій Васильович. — Ми як працювали, так і працюємо, і я так само, як і раніше, завершую кожну свою виробничу нараду фразою: «До роботи!» Правда, щоб так було, підприємство повинно мати необхідні потужності, ресурси і професійно підходити до справи. Якщо подивитися збоку, то може видатися, що ми наче передбачали кризу і, як слід, підготувалися до боротьби з нею. Ще понад рік тому, а процес цей розпочався, звісно, значно раніше, ми трансформували свій бізнес і створили будівельну корпорацію «Укрбудінвест», до складу якої увійшло десять структурних підрозділів-підприємств, зокрема, ПП «Ф «Будівельник», ПП «Марс-Буд», ПП «Житло-Комфорт», ПП «Тепло-Комфорт», ПП «Керамікбудсервіс», ТзОВ «Кримжилспецбуд», ПП «ЗБК Консоль», ПП «ДОК Тернобуд», ПП «Тернобудплас», ВАТ «Тернопільське спеціалізоване автотранспортне підприємство 1901». Уже із самих цих назв видно сфери і напрямки нашої діяльності. Та найголовніше, що це нам дало, — дозволило акумулювати значний економічний, інтелектуальний та фаховий потенціал, зосередити в одному управлінні до-



силь великі виробничі потужності та фінансові ресурси. А досвід провідних зарубіжних і вітчизняних компаній показує: чим більшими власними матеріальними і технічними можливостями володіє компанія, тим легше їй вижити в конкуренції і заволодіти новими ринками. Тому майбутнє у будівельній сфері — за великими корпораціями. Діяльність корпоративного сектора уже за своєю природою спрямована на отримання економічного ефекту, тоді як робота малих підприємств пе-

реважно вирішує лише тимчасові і локальні завдання.

— Над чим працюєте в даний час?

— Будуємо. Багато будуємо в Києві, Ялті, Тернополі. Ми не чекаємо, поки криза сама закінчиться, тож будемо. Думаю, через рік-два економічна ситуація стабілізується, і потреба в житлі знову стане актуальною. Тому в своїй роботі ми дивимося вперед. Хоч сказати, що ми вже

вих будинків в Тернополі на майже 800 квартир.

Я вірю, я впевнений, що все у нас вдасться, що кризу ми подолаємо разом. А якщо допоможе Боза і найближчим часом ми заведемо об'єднання з однією потужною фінансовою структурою (із зрозумілих причин поки що називати не буду), то це буде така висота, що для Тернополя і не снилася.

— Як ставитесь до різних нісенітниць та чуток, що їх останнім часом розпускають про вас ваші конкуренти?

— Спокійно. Якоюсь один старий єврей мені сказав: «Якщо про тебе говорять посправа — це добре. А ось коли починають всюди хвалити, — чекай біди». Так і в житті. Я навіть на них не гніваюся, я їм вибачаю. Це суто тернопільська специфіка, мабуть, такого більше нема ніде. Просто в Тернополі в «Будівельника» є багато так званих конкурентів, які б хотіли, аби ми не працювали, бо вони зупинилися і замовники переходять до нас. Мушу їх грізно розчарувати.

— Але ж диму без вогню не ває...

— На жаль, в чинному законодавстві України є багато неузгодженості, неоднозначних трактувань. В тому числі і в сфері фінансово-будівельних відносин. Так, як працює «Будівельник» в Тернополі, в таких фінансово-економічних відносинах з пайовиками-замовниками квартир в Україні і в Тернопільській області працюють практично всі будівельні організації. І нічого дивного, коли переверіють ту або іншу організацію. В кожному регіоні України — це нормальне явище. Тому не потрібно робити з мухи слона.

— Що ж, нехай щастить вам в усіх справах та починаннях!

— Дякую, і вам — також.

Сергій Тарашевський: «Майбутнє нашого аеропорту — в малій авіації»

Денис ЛУЧКА

Тернопіль залишається єдиним обласним центром, у якому не функціонує аеропорт. Тож коли новий голова облради Олексій Кайда задекларував першочерговим завданням розвиток аеропорту, всі безумовно з оптимізмом сприйняли його заяву. Проте вже перше голосування за виділення коштів на розвиток аеропорту розділило депутатів облради. Далеко не всі підтримали його концепцію розвитку летовища. Не проголосували за неї й депутати фракції «Єдиний Центр». Тож запитання, чому рішення фракції було саме таким, стало лейтмотивом нашої розмови з головою Тернопільської обласної організації «Єдиного Центру» та першим заступником голови облради Сергієм Тарашевським.



— Сергію Олександровичу, фракція «Єдиного Центру» в Тернопільській обласній раді не проголосувала за виділення 1,3 млн. грн. на розвиток аеропорту. Чи ви вважаєте, що Тернополю не потрібне летовище?

— Звісно потрібне! І, повірте, бажанна «Єдиного Центру» працювати в напрямку розвитку аеропорту нічим не менше, ніж у «Свободи» чи будь-якої іншої фракції. Але в нас тришки інший підхід до цього питання. Голова облради Олексій Кайда вважає, що необхідно передусім зробити косметичний ремонт — побилизити аеровокзал, вкрутити необхідні лампочки, підлатати злітну смугу, домовитися про якийсь рейс, а далі хтось з інвесторів зацікавиться, і можна буде продовжувати проект. Але щодо інвестора виник певний вакуум, тож у нинішній час виділення 1,3 млн. грн. з 14 млн. грн., які є у бюджеті, на сумнівний проект, вважаю, м'яко кажучи, неграмотним. Ми пропонуємо виділити певні кошти на експертний аналіз фахівців, які б чітко сказали, якою має бути стратегія розвитку летовища на цей та наступний роки. Скажімо, злітно-посадкова смуга нашого летовища закоротка для прийняття таких літаків, як «Боїнг», але, з іншого боку, — навіщо нам у Тернополі приймати «Боїнги»? Хіба ми зможемо їх забезпечити пасажирами?

Схожа ситуація і в Івано-Франківську, але Прикарпаття багатше від нас, до того ж там є курорт «Буковель», і для них аеропорт стратегічно важливі, тож вони підтримують збитковий рейс доцятими. Очевидно, цей шлях не для нас.

Ми вважаємо, що виходом з цієї ситуації є мала авіація, тобто літаки, розраховані на меншу кількість пасажирів. І тут є кілька шляхів розвитку. Можна організувати як постійні рейси, наприклад, до Києва та Криму, так і па-

рально широко розвинути чартерні рейси. А з розвитку малої авіації ми могли б у майбутньому перейти і до більш містких літаків.

— Але чи не призведе менша кількість пасажирів у літаку до неминучого зростання ціни на квитки?

— Я не фахівець в авіації, але очевидно, що амортизаційні витрати в малій авіації значно нижчі від «Боїнгів», тож і квитки будуть дешевшими. До того ж більша маневровість малих літаків (а мова йде навіть про чотиримісні вертольоти і рейси, наприклад, на Буковель) і наше вигідне географічне розміщення дозволять розвинути велику кількість допоміжних сервісів. Окрім транспортних послуг, ми, наприклад, могли б організувати і огляди у ті ж Карпати.

На жаль, уже очевидно, що амбітні плани запустити Тернопільське летовище цього року наврод як здійснюються. А до речі, за підрахунками нашої фракції для нормального функціонування аеропорту необхідно вкласти близько 200 млн. грн. Це великі кошти для будь-якого бюджету. Тому нам обов'язково потрібно залучити кошти Кабміну, вкласти гроші з облбюджету, а також розраховувати на допомогу якогось інвестора.

Примітно, що пропозиція «Єдиного Центру» не залишилася без уваги, і нині (розмова відбулася 25 червня — авт.) Олексій Кайда та міський голова Тернополя Роман Заставний перебувають у Польщі, де вивчають саме особливості малої авіації.

До речі, виділені 1,3 млн. грн. ще не використані, хоча саме тепер найкращий час для латання дірок на злітній смузі чи ремонтів. Але ми пильно стежимо за цими коштами, і коли настане час, запитаємо, куди вони пішли і на що.

— Якщо ви кажете, що Кайда та Заставний вивчають це питання, то очевидно, що між фракціями в облраді намітилася співпраця...

— Безумовно, і працювати всім потрібно разом, а не займати позицію «у вас нічого не вийде». Ми чудово розуміємо, що Тернополю потрібен аеропорт, тож підставляємо плече колегам-депутатам. Просто фахівці повинні дати вичерпну відповідь, як нам розвинути аеропорт. Вважаю також, що й директором аеропорту має бути фахівець-професіонал, а не людина, яка не має жодного стосунку до цієї професії. Він може бути чудовою людиною, відмінним менеджером-квітником, але, повторюю, таку посаду має займати фахівець.

— Ви назвали орієнтовну суму в 200 млн. грн. На що потрібні ці кошти, і яким ви бачите наш аеропорт у завершальній фазі?

— Це дуже приблизна сума за підрахунками депутатів нашої фракції. Я не відрікнута Америку, якщо скажу, що наш аеропорт у дуже жалюгідному стані. Необхідно поставити нову систему сигнальних вогнів на злітно-посадковій смузі та систему навігації, оновити обслуговуючий сегмент, зробити ремонт в аеровокзалі, облаштувати паркінг для автомобілів, систему харчування, ну і, можливо, збудувати готель. А можливо, й не потрібно, бо ж неподалік є готельний комплекс «Глобус». Хоча, повторюю, 200 мільйонів — це дуже приблизні цифри, адже фахового дослідження ніхто не робив.

Проте й так очевидно, що 1,3 млн. грн. нашому аеропорту, — як псові муха. І нам дуже шкода, що обирається такий нерозумний шлях використання коштів, адже під цей мільйон, але в плануванні, можна було би отримати 200 млн. грн. у інвестування. А ніні що? Кого ми будемо возити і показувати побілені вапном стіни, з-під якого грибок вилізе уже до першого снігу?

— Навіть для того, щоб звернутися в Кабмін, треба ж обґрунтувати виділення коштів...

— Звичайно, там про це запитують. Без кошторису, проекту та плану ніхто гроші виділяти не буде.

Можливо, 2009-ий — не дуже зручний для розвитку нашого аеропорту, проте в наступні роки, вклавши грамотно гроші, ми зможемо зробити Тернопіль центром малої авіації і саме до нас будуть злітатися відповідні літаки перед «Євро 2012». І в готелях будуть намагатися пропонувати вищий сервіс. Таким чином буде перспектива розвитку всієї області. Але це потрібно спростувати, дати запити та отримати відповідь, і саме на таке дослідження слід виділяти кошти.

NOVINY

НОВИНИ

Воду можуть відключити навіть за 150 грн. боргу...

Любов ЛАЗУКА

Тернопільцям, які заборгували за воду, працівники водоканалу припиняють водопостачання. Дві аварійні бригади КП «Тернопільводоканал» щодня «навідується» до понад 25 боржників. Щонайменше десятьом відключають воду, ще п'ятьом — оглобтовують крани. Холодну воду можуть відключити і за 150 гривень боргу. Якщо є технічна можливість, відключають також каналізацію.

БІДНИХ БОРЖНИКІВ БАГАТО

Репортер «НОВОІ...» вирушила містом разом із однією з бригад водоканалу. Ось аварійна зупиняється перед багатоповерхівкою на вул. Кн. Острозького. Інспектори беруть ручну пилку, списки боржників і ми прямуємо на третій поверх. Дзвонимо. Двері помешкання ніхто не відчиняє.

— Це малозабезпечена сім'я, ні чоловік, ні дружина не працюють, — каже інспектор Андрій Дзюба. — Вони заборгували за воду понад 2 тисячі гривень. Таких бідних боржників дуже багато.

Бабусі біля під'їзду починають озиратися та перешіптуватися, коли ми повертаємось до мікроавтобуса. До нас підходить пенсіонерка і запитую, чи не відрізають воду в квартирі, що на третьому поверсі.

— Що ви робите? — нарікає Ганна Михайлівна. — Їм уже відрізали газ і світло, а як ще не буде води, то де ж вони дітей будуть мити?

Жінка розповідає, що у сім'ї двоє дівчаток 10-ти та 8-ми років.

— Узимку батьки віддають дітей до інтернату, а влітку вони живуть вдома, — розповідає пані Ганна. — Бажко уявити, де готує ця жінка, якщо нема ні газу, ні світла. Мені дуже шкода дітей, вони обідають у «Карітасі».

Боргів за воду Ганна Михайлівна не має. Каже, що сплачує рахунки щоразу, як бере пенсію.

— Ми вже звикли до такої реакції, — знизую плечима інспектор Андрій Дзюба. — Нас недолюблюють, хоча ми на дверях кожного під'їзду клеїмо також подяки мешканцям, які вчасно сплатили рахунки.

ІНСПЕКТОРІВ ОБМАТЮКАЮ

Власники наступної квартири, які заборгували понад 1500 гривень, також не відчинили дверей. Сусіди поносили, що вони вже понад два роки працюють і живуть за кордоном.

— Люди просто згаяли час і гроші, адже у квартирі немає лічильника, — каже інспектор Ігор Іваніна. — У такому разі їм необхідно було повідомити водоканал про свою тривалу відсутність. Ми б оглобували крани і не нараховували платежів за використану воду.

Двері квартири, що на вулиці Тарнавського, відчиняє господарня. У коридорі безлад — у розпалі ремонт. Власниця просить інспекторів, щоб вони не відрізали воду.

— Мені щось неправильно нараховували, — скаржиться пані Наталя. — Я три місяці не подавала показників лічильника, тому мені випадково подвоїли суму заборгованості.

Інспектори знімають ще раз показники лічильника і телефонують до водоканалу. Тим часом у коридор вибігає жінка. Розмахуючи двома качалками і брутально лаючись, вона виганяє усіх з квартири. Успіх за нами летить портфель інспектора.

— Практично раз на день погрожують нас убити і кілька разів лають, на чім свій стоїть, — кажуть працівники водоканалу. — Та якщо своє здоров'я ми застрахували, то життя ще ні.

СПЛАТИЛИ БОРГИ ВІДРАЗУ, ЯК ВІДРІЗАЛИ ВОДУ

Ближче до обіду інспектори телефонують з водоканалу і повідомляють, що власники квартири у мікрорайоні «Дружба» погасили борг. Вони також заплатали за повторне підключення води.

урожай' 2009



На фото (зліва направо): Володимир Болещук, Мирослав Горбатюк і головний агроном «Агроспецгоспу» Василь Коцюрба.



Комбайнер Володимир Сав'юк: надійна техніка — в надійних руках.

В «Агроспецгоспі» стартували жнива

Першими у Тернопільському районі розпочали жнива у ПП «Агроспецгосп», що у с. Плотича поблизу Тернополя. Тут на 260-гектарній площі збирають урожай овочевого горшучка для консервування: ПП «Агроспецгосп» має власний консервний завод у Бережанському районі, де зібраний урожай відразу переробляють і постачають споживачам. Генеральний директор підприємства Мирослав Горбатюк каже, що з цього річного урожаю цієї культури планують виготовити і реалізувати через торгові мережі 2 млн. банок зеленого горшучка.

Вирощуванням овочевого горшучка «Агроспецгосп» займається уже кілька років, — розповідає Мирослав Горбатюк. — У цьому році вдалося значно збільшити площі під цією культурою завдяки впровадженню сучасних технологій вирощування і особливо збирання. Комбайн «Ploeger», який ми придбали нещодавно, призначений саме для збирання зеленого горшучка.

— Доволя потужність комбайна «Ploeger» — збір урожаю на 8 гектарах, технічні можливості цієї машини дозволяють отримувати в бункері практично чистий горшучок, готовий до промислової переробки, — розповідає комбайнер Володимир Сав'юк. На «Ploeger» Володимир Сав'юк жниве в «Агроспецгоспі» разом з помічником Олегом Воляком уже кілька сезонів. Обидва механізатори — з Рівненщини, добре обізнані з тонкощами роботи на новітній техніці. Кажуть, що без спеціальної підготовки працювати на комбайнах типу «Ploeger» неможливо». Хто з механізаторів має таке бажання — мусить вчитися.

ПП «Агроспецгосп» — один з лідерів агропринципу в Тернопільському районі. Голова Тернопільської райдержадміністрації Володимир

Болещук, який днями побував на жнивних ланах у Плотичі, каже, що на цьому підприємстві особливий акцент на збільшенні віддачі з гектара, ефективності виробництва. ПП «Агроспецгосп» — це не тільки нові технології, це нова думка у традиційному для наших країв агробізнесі і зразок того, як у непростих умовах фінансової кризи агробізнес може бути ефективним.

Збір горшучка на полях «Агроспецгоспу» розпочинає в Тернопільському районі справжні жнива на загальній площі понад 32 тис. га. Голова Тернопільської РДА Володимир Болещук упевнений, що, незважаючи на кризові явища — спад попиту на сільгосппродукцію і ріст цін на засоби захисту рослин та паливе, згортання державних програм надання дотацій і проблеми з кредитуванням, сільськогосподарське підприємство Тернопільського району будувати, на висоті.

Болещук, який днями побував на жнивних ланах у Плотичі, каже, що на цьому підприємстві особливий акцент на збільшенні віддачі з гектара, ефективності виробництва. ПП «Агроспецгосп» — це не тільки нові технології, це нова думка у традиційному для наших країв агробізнесі і зразок того, як у непростих умовах фінансової кризи агробізнес може бути ефективним.

Збір горшучка на полях «Агроспецгоспу» розпочинає в Тернопільському районі справжні жнива на загальній площі понад 32 тис. га. Голова Тернопільської РДА Володимир Болещук упевнений, що, незважаючи на кризові явища — спад попиту на сільгосппродукцію і ріст цін на засоби захисту рослин та паливе, згортання державних програм надання дотацій і проблеми з кредитуванням, сільськогосподарське підприємство Тернопільського району будувати, на висоті.



Ульянченко приїхала на з'їзд «НУ» на броньованому Bentley

Керівник Секретаріату Президента і глава політради «Нашої України» Віра Ульянченко приїхала на суботній з'їзд (27 червня) партії на сріблястому Bentley Continental. Вартість такого автомобіля перевищує 300 тисяч доларів.

Автомобіль Ульянченко з номерами реєстрації Київської області був однією з чотирьох броньованих машин, включаючи два президентських Mercedes, припаркованих біля місця

проведення з'їзду. Як стало відомо з конфіденційних джерел, водій Bentley Continental тільки нещодавно дізнався про висоту дорожнього просвіту автомобіля, що змінюється залежно від погодних умов. А поміняти колодки і масло обійшлося в 20 тисяч гривень.

Нагадаємо: 27 червня відбувся з'їзд «Нашої України», на якому делегати, зокрема, рекомендували своїм депутатам у Верховній Раді вийти з лав коаліції.